

Datum van
inontvangstneming

:

08/06/2021

Zaak C-188/21

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

25 maart 2021

Verwijzende rechter:

Kúria (Hongarije)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

25 februari 2021

Verzoekende partij:

Megatherm-Csillaghegy Kft.

Verwerende partij:

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (afdeling bezwaren van de nationale belasting- en douanediens van Hongarije)

Beslissing van

DE KÚRIA

[OMISSIS] [adres van de verwijzende rechter]

[OMISSIS] [nationale procesrechtelijke aspecten]

Dictum

De Kúria (hoogste rechterlijke instantie, Hongarije) [OMISSIS] verzoekt het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: „Hof”) krachtens artikel 267, lid 1, onder b), van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie om uitlegging van overweging 30 en de artikelen 63, 167 tot en met 168, 178 tot en met 180, 182 en 273, van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde.

Met het inleiden van het verzoek wenst de Kúria van het Hof een antwoord te verkrijgen op de volgende vragen:

1) Moeten het beginsel van btw-neutraliteit en overweging 30, de artikelen 63, 167 tot en met 168, 178 tot en met 180, 182 en 273, van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (hierna: „btw-richtlijn”) aldus worden uitgelegd dat zij in de weg staan aan § 137, lid 3, laatste volzin, van de az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (wet CXXVII van 2007 betreffende de belasting over de toegevoegde waarde; hierna „btw-wet”), in de van 1 januari 2015 tot en met 31 december 2017 geldende versie, waarin werd bepaald dat „ook wanneer de belastingdienst het belastingnummer van de belastingplichtige intrekt zonder het te hebben opgeschort, [...] de belastingplichtige zijn recht op aftrek van belasting [verliest] op de datum waarop het besluit tot intrekking van dat nummer onherroepelijk wordt”, en aan § 137 van de btw-wet, in de van 1 januari 2018 tot en met 26 november 2020 geldende versie, waarin werd bepaald dat „indien de belasting- en douaneautoriteit het belastingnummer van de belastingplichtige intrekt, [...] de belastingplichtige het recht op aftrek van de belasting [verliest] op de datum waarop het besluit tot intrekking van dat nummer onherroepelijk wordt.”?

2) Moet artikel 273 van de btw-richtlijn aldus worden uitgelegd dat het verlies van het recht op belastingaftrek als dwingend rechtsgevolg (onevenredig) verder gaat dan noodzakelijk is om het doel van belastinginning en bestrijding van belastingfraude te bereiken?

[OMISSIS] [nationale procesrechtelijke aspecten]

Motivering

Feiten van het hoofdgeding

- 1 De belastingautoriteit heeft het belastingnummer van verzoekster met ingang van 8 april 2015 definitief ingetrokken nadat verzoekster ondanks aanmaningen en opgelegde verzuimboetes niet had voldaan aan haar verplichting om haar jaarrekening over 2013 te deponeren en online bekend te maken. Verzoekster heeft haar verzuim op 10 juni 2015 hersteld, waarna de belastingautoriteit haar belastingnummer en btw-nummer met ingang van die datum opnieuw heeft toegekend.
- 2 Vanaf het begin van haar bedrijfsactiviteiten tot en met 30 juni 2014 was verzoekster verplicht om een driemaandelijkse btw-aangifte in te dienen, en na die datum een maandelijks btw-aangifte. Zij heeft haar aangifte over oktober 2014, waarvan de indieningstermijn op 20 november 2014 was verstreken, na een aanmaningsbrief van de belastingdienst op 20 januari 2015 ingediend, echter als kwartaalaangifte. De belastingdienst heeft verzoekster vier aanmaningen

gezonden, waarin zij haar op die fout heeft gewezen en haar heeft verzocht deze te herstellen. Vervolgens heeft de belastingdienst, aangezien verzoekster de fout niet had hersteld, haar op 29 juni 2015 meegedeeld dat zij haar aangifte terzijde had gelegd zonder de daarin vermelde cijfers te hebben geregistreerd. Op 8 augustus 2016 heeft verzoekster haar aangifte wel over het juiste tijdvak ingediend, maar ook die is door de belastingautoriteit als onjuist aangemerkt omdat zij melding maakte van aftrekbare btw. Na twee foutmeldingen van de belastingdienst heeft verzoekster haar aangifte op 26 september 2016 gecorrigeerd door daarin geen aftrekbare btw meer op te nemen. In haar gecorrigeerde aangifte van 6 december 2016 heeft verzoekster wederom aftrekbare btw vermeld. De belastingdienst heeft verzoekster meegedeeld dat de aangifte om die reden inhoudelijk onjuist was, aangezien daarin, gelet op het ingetrokken belastingnummer, geen aftrekbare btw kon worden vermeld, en heeft verzoekster verzocht de aangifte te corrigeren. Verzoekster heeft haar aangifte niet gecorrigeerd, waarop de belastingdienst haar heeft laten weten de aangifte zonder inhoudelijke verwerking terzijde te hebben gelegd.

- 3 In haar op 22 december 2016 ingediende verzoek verzocht verzoekster primair om verrekening of teruggaaf van in totaal 75 889 000 HUF aan aftrekbare btw die zij in haar aangiften over de periode juli 2014 tot en met 30 september 2015 had opgenomen maar die niet waren afgetrokken, subsidiair – voor zover zij haar recht op btw-aftrek niet kon uitoefenen over de periode waarin haar belastingnummer was ingetrokken – om verrekening of teruggaaf van 58 613 000 HUF, en meer subsidiair om verrekening of teruggaaf van 33 398 000 HUF aftrekbare btw over de periode tot en met 31 december 2014.
- 4 De belastingdienst heeft verzoekster meegedeeld dat haar verzoek niet kon worden ingewilligd aangezien haar recht op aftrek over de periode van vóór de intrekking van haar belastingnummer was komen te vervallen. Verzoekster heeft vervolgens de toezichthoudende autoriteit verzocht om een besluit te nemen en, nadat dit verzoek was afgewezen, de rechter in eerste aanleg verzocht die autoriteit te gelasten een besluit te nemen. Nadat de Fővárosi Törvényszék (rechter voor de agglomeratie Boedapest, Hongarije) haar daartoe had gelast, heeft de autoriteit [OMISSIS] op het verzoek van verzoekster van 22 december 2016 in totaal vijf besluiten genomen, voor elk belastingtijdvak één.
- 5 De Nemzeti adó- és Vámhivatal (NAV) Pest Megyei Adó- és Vámigazgatósága (belasting- en douanedirectie van de provincie Pest, ressorterend onder de nationale belasting- en douaneautoriteit, Hongarije; hierna: „belastingdienst Pest”) heeft op 3 april 2019 een besluit genomen waarbij het verzoek van verzoekster tot verrekening of teruggaaf van de in haar gecorrigeerde aangifte over de periode 1 tot en met 31 oktober 2014 vermelde aftrekbare btw is [OMISSIS] afgewezen. Bij besluit op verzoeksters bezwaar heeft verweerder het primaire besluit bij besluit van 3 juni 2019 [OMISSIS] bevestigd.
- 6 In de motivering van zijn besluit heeft verweerder aangevoerd dat verzoekster haar voor behandeling in aanmerking komende btw-aangifte over oktober 2014

pas na de intrekking en de hernieuwde toekenning van haar belastingnummer had ingediend en dat haar recht op aftrek over de periode vóór de intrekking van haar belastingnummer overeenkomstig het vanaf 1 januari 2015 geldende § 137, lid 3, van de btw-wet was komen te vervallen. Hij zette uiteen dat verzoeksters recht op aftrek was komen te vervallen op grond van de ten tijde van de aangifte geldende procedurele (en niet materiële) bepalingen inzake de uitoefening van dat recht, en dat verzoekster zich derhalve ten onrechte heeft beroepen op het – voor de vaststelling en toepassing van wetgeving geldende – beginsel van niet-terugwerkende kracht en op het arrest van het Hof in de zaak ██████ (C-332/15).

- 7 Verzoekster heeft tegen dit besluit administratief beroep ingesteld waarmee zij teruggaaf vordert van de aftrekbare btw en bijschrijving van het overeenkomstige bedrag, met vertragingsrente, op haar belastingrekening.
- 8 Zij heeft erop gewezen dat een handelingsbekwame persoon die op eigen naam een economische activiteit verricht btw-plichtig is en daarom ook recht op aftrek heeft, mits aan alle wettelijke voorwaarden is voldaan. De wetgever heeft de tweede volzin van § 137, lid 3, van de btw-wet – waarin is bepaald dat het recht op aftrek ook wanneer de belastingdienst het belastingnummer van de belastingplichtige intrekt zonder het op te schorten, komt te vervallen op de dag waarop het besluit houdende de intrekking van het belastingnummer onherroepelijk wordt –, op 1 januari 2015 ingevoegd. Verzoeksters recht op aftrek is ontstaan in 2014 (§ 55, lid 1, § 56 en § 119, lid 1, van de btw-wet), en haar belastingnummer is niet opgeschort. Hoewel zij haar aangifte over een onjuist tijdvak had ingediend (namelijk over een kwartaal in plaats van over een maand), met als gevolg dat de aangifte niet werd verwerkt, kan niettemin worden aangenomen dat zij haar recht op aftrek had willen uitoefenen. Het besluit, dat is gebaseerd op de vanaf 1 januari 2015 geldende § 137 van de btw-wet, is in strijd met het verbod van terugwerkende kracht en met het rechtszekerheidsbeginsel. Het recht op aftrek dat is ontstaan vóór de inwerkingtreding van de gewijzigde bepaling is onderworpen aan de voorheen geldende bepalingen. Verzoekster heeft betoogd dat de artikelen 176 en 177 van de btw-richtlijn de lidstaten niet het recht verlenen om aan de intrekking van het belastingnummer het verval van het recht op btw-aftrek te verbinden.
- 9 De rechter in eerste aanleg heeft het beroep bij eindbeslissing verworpen.
- 10 In cassatie vordert verzoekster vernietiging van die eindbeslissing en terugverwijzing van de zaak naar de rechter in eerste aanleg voor een nieuwe beslissing.
- 11 Zij herhaalt de middelen waarop haar cassatieberoep is gebaseerd en zet uiteen dat de eindbeslissing in strijd is met de artikelen 167, 168, 176 en 177 van de btw-richtlijn en met § 55, lid 1, § 56, § 119, lid 1 en § 137 van de btw-wet en met het beginsel van fiscale neutraliteit. Zij verzoekt de Kúria om een prejudiciële procedure in te leiden. **[Or. 4]**

12 Relevante bepalingen van Unierecht

Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (btw-richtlijn)

Overwegingen

(30) Om de btw-neutraliteit te waarborgen, zouden de door de lidstaten toegepaste tarieven de normale aftrek van de voorbelasting mogelijk moeten maken.

Artikel 63

Het belastbare feit vindt plaats en de belasting wordt verschuldigd op het tijdstip waarop de goederenleveringen of de diensten worden verricht.

Artikel 167

Het recht op aftrek ontstaat op het tijdstip waarop de aftrekbare belasting verschuldigd wordt.

Artikel 168

Voor zover de goederen en diensten worden gebruikt voor de belaste handelingen van een belastingplichtige, is deze gerechtigd in de lidstaat waar hij deze handelingen verricht, van het door hem verschuldigde belastingbedrag de volgende bedragen af te trekken:

a) de btw die in die lidstaat verschuldigd of voldaan is voor de goederenleveringen of de diensten die een andere belastingplichtige voor hem heeft verricht;

(...)

HOOFDSTUK 4

Wijze van uitoefening van het recht op aftrek

Artikel 178

Om zijn recht op aftrek te kunnen uitoefenen, moet de belastingplichtige aan de volgende voorwaarden voldoen:

a) voor de in artikel 168, onder a), bedoelde aftrek met betrekking tot goederenleveringen en diensten: in het bezit zijn van een overeenkomstig titel XI, hoofdstuk 3, afdelingen 3 tot en met 6, opgestelde factuur;

b) voor de in artikel 168, punt b), bedoelde aftrek met betrekking tot met goederenleveringen en diensten gelijkgestelde handelingen: de door elke lidstaat voorgeschreven formaliteiten vervullen;

(...)

Artikel 179

De belastingplichtige past de aftrek toe door op het totale bedrag van de over een belastingtijdvak verschuldigde belasting het totale bedrag van de btw in mindering te brengen waarvoor in hetzelfde tijdvak het recht op aftrek is ontstaan en krachtens artikel 178 wordt uitgeoefend.

De lidstaten kunnen evenwel bepalen dat belastingplichtigen die de in artikel 12 omschreven handelingen incidenteel verrichten, het recht op aftrek uitsluitend op het tijdstip van levering mogen uitoefenen. [Or. 5]

Artikel 180

De lidstaten kunnen een belastingplichtige een aftrek toestaan die niet overeenkomstig de artikelen 178 en 179 is toegepast.

Artikel 182

De lidstaten stellen de voorwaarden en de nadere regels voor de toepassing van de artikelen 180 en 181 vast.

HOOFDSTUK 5

Aangiften

Artikel 250

1. Iedere belastingplichtige moet een btw-aangifte indienen waarop alle gegevens staan die nodig zijn om het bedrag van de verschuldigde belasting en van de aftrek vast te stellen, daarbij inbegrepen, voor zover zulks voor de vaststelling van de grondslag nodig is, het totale bedrag van de handelingen waarop deze belasting en deze aftrek betrekking hebben, alsmede het bedrag van de vrijgestelde handelingen.

Artikel 252

1. De btw-aangifte moet worden ingediend binnen een door de lidstaten vast te stellen termijn. Deze termijn mag niet langer zijn dan twee maanden na het verstrijken van ieder belastingtijdvak.

2. Het belastingtijdvak wordt door de lidstaten vastgesteld op een, twee of drie maanden.

De lidstaten kunnen evenwel andere belastingtijdvakken bepalen, die echter niet langer dan een jaar mogen zijn.

Artikel 273

De lidstaten kunnen, onder voorbehoud van gelijke behandeling van door belastingplichtigen verrichte binnenlandse handelingen en handelingen tussen de lidstaten, andere verplichtingen voorschrijven die zij noodzakelijk achten ter waarborging van de juiste inning van de btw en ter voorkoming van fraude, mits deze verplichtingen in het handelsverkeer tussen de lidstaten geen aanleiding geven tot formaliteiten in verband met een grensoverschrijding.

De in de eerste alinea geboden mogelijkheid mag niet worden benut voor het opleggen van extra verplichtingen naast de in hoofdstuk 3 vastgestelde verplichtingen inzake facturering.

13 Relevante bepalingen van nationaal recht

Wet nr. CXXVII van 2007 betreffende de belasting over de toegevoegde waarde (btw-wet)

Opschorting en verval van het recht op aftrek

§ 137

(1) Indien de nationale belastingautoriteit het belastingnummer van de belastingplichtige op grond van de bepalingen van de btw-wet heeft opgeschort, kan de belastingplichtige zijn recht op aftrek vanaf de datum waarop het besluit tot opschorting van het fiscaal nummer onherroepelijk is geworden niet uitoefenen, ongeacht de overige voorwaarden voor de uitoefening van het recht op aftrek.

(2) Indien de nationale belastingautoriteit overeenkomstig de bepalingen van de btw-wet de opschorting het belastingnummer van de belastingplichtige **[Or. 6]** beëindigt zonder het belastingnummer van de belastingplichtige in te trekken, kan de belastingplichtige zijn recht op aftrek opnieuw uitoefenen vanaf de datum waarop het besluit tot opschorting van het belastingnummer onherroepelijk is geworden, onverminderd andere voorwaarden voor de uitoefening van het recht op aftrek.

(3) Indien de nationale belastingdienst overeenkomstig de bepalingen van de btw-wet de opschorting van het belastingnummer van de belastingplichtige beëindigt en tegelijkertijd het belastingnummer intrekt, vervalt het recht op aftrek van de belastingplichtige op de datum waarop het besluit tot intrekking van het belastingnummer onherroepelijk wordt. Het recht op aftrek van de belastingplichtige komt eveneens te vervallen op de datum waarop het besluit houdende de intrekking van het belastingnummer onherroepelijk wordt indien de belastingdienst het belastingnummer van de belastingplichtige intrekt zonder het

op te schorten. (*Vanaf 1 januari 2015 tot en met 31 december 2017 geldende versie*)

Verval van het recht op aftrek

§ 137

Indien de nationale belastingautoriteit het belastingnummer van de belastingplichtige intrekt, verliest de belastingplichtige zijn recht op aftrek met ingang van de datum waarop het besluit houdende de intrekking van het belastingnummer onherroepelijk wordt. (*Vanaf 1 januari 2018 tot en met 26 november 2020 geldende versie*)

Behandeling bij de Kúria

- 14 Op basis van het cassatieberoep van verzoekster moet de Kúria beoordelen of verzoekster in geval van intrekking en hernieuwde toekenning van haar belastingnummer haar recht op aftrek kan uitoefenen op basis van facturen die betrekking hebben op de periode vóór de intrekking van haar belastingnummer.
- 15 Volgens vaste rechtspraak van het Hof vormt het recht van de belastingplichtigen om op de door hen af te dragen btw de btw in aftrek te brengen die verschuldigd of voldaan is voor in eerdere stadia aan hen geleverde goederen en verrichte diensten, een basisbeginsel van het bij de Unieregeling ingevoerde gemeenschappelijke btw-stelsel (arresten ██████████ C-18/13, punt 23, Senatex, C-518/14, punt 26). De aftrekgeregeling heeft tot doel de ondernemer geheel te ontlasten van de in het kader van al zijn economische activiteiten verschuldigde of voldane btw. Het gemeenschappelijke btw-stelsel waarborgt een neutrale fiscale belasting van alle economische activiteiten, ongeacht de doelstellingen of resultaten van deze activiteiten, mits deze activiteiten in beginsel zelf aan de btw zijn onderworpen (arresten PPUH ██████████ C-277/14, punt 27; Senatex, C-518/14, punt 27; Ecotrade, C-95/07 en C-96/07, punt 39; EMS-Bulgaria Transport OOD, C-284/11, punt 44, en ██████████ C-332/15, punt 45). Het fundamentele beginsel van btw-neutraliteit eist dat aftrek van voorbelasting wordt toegestaan indien de materiële voorwaarden daartoe zijn vervuld, ook wanneer een belastingplichtige niet voldoet aan bepaalde formele vereisten (arresten Nidera Handelscompagnie, C-385/09, punt 42, en Kopalnia Odkrywkowa Polski Trawertyn P., C-280/10, punt 43).
- 16 In de zaak Senatex, C-518/14, heeft het Hof geoordeeld dat de regels van het Unierecht zich verzetten tegen een nationale regeling die het recht op aftrek afhankelijk stelt van de datum van de correctie van een factuur en niet van de datum van uitgifte ervan.
- 17 In de onderhavige zaak heeft verzoekster de in de nationale wetgeving voorgeschreven termijn voor de indiening van de aangifte (20 november 2014) overschreden, waarna de belastingdienst haar aangifte over de periode waarin het

recht op aftrek was ontstaan (oktober 2014) als onjuist heeft aangemerkt, aangezien deze voor een kwartaal en niet voor de betrokken maand was ingediend. De aangiften die verzoekster na de hernieuwde toekenning van haar belastingnummer [Or. 7] heeft ingediend heeft de belastingdienst niet aanvaard omdat zij met toepassing van het litigieuze § 137, lid 3, van de btw-wet had vastgesteld dat verzoekster, ondanks de verzoeken en boetes van de belastingdienst, niet had voldaan aan haar verplichting om haar jaarrekening online bekend te maken. Zij heeft verzoeksters belastingnummer en btw-nummer daarom ingetrokken, waardoor verzoeksters recht op aftrek over de betrokken periode was komen te vervallen.

- 18 In het arrest in de zaak ██████ C-332/15, heeft het Hof gepreciseerd dat het recht op aftrek in beginsel moet worden uitgeoefend in dezelfde periode als die waarin dit recht is ontstaan, maar dat het een belastingplichtige krachtens de artikelen 180 en 182 van de btw-richtlijn kan worden toegestaan de aftrek te verrichten, ook al heeft hij zijn recht niet uitgeoefend in de loop van de periode waarin het is ontstaan, op voorwaarde dat is voldaan aan bepaalde bij de nationale wettelijke regelingen vastgestelde voorwaarden en voorschriften. De mogelijkheid om het recht op aftrek uit te oefenen zonder tijdsbepanking staat echter haaks op het rechtszekerheidsbeginsel. Derhalve kan een vervaltermijn voor de uitoefening van het recht op aftrek niet als onverenigbaar met het stelsel van de btw-richtlijn worden beschouwd, mits voldaan is aan het gelijkwaardigheidsbeginsel en voor zover deze termijn de uitoefening van het recht op aftrek recht niet onmogelijk of uiterst moeilijk maakt (punten 31 tot en met 34). In de eerste zin van punt 1 van het dictum van het arrest in de zaak EMS-Bulgaria Transport OOD, C-284/11, is het Hof tot eenzelfde conclusie gekomen.
- 19 Het Hof heeft in punt 2 van het dictum van het arrest in de zaak ██████ C-332/15, geoordeeld dat de artikelen 168, 178, 179, 193, 206, 242, 244, 250, 252 en 273 van de btw-richtlijn aldus moeten worden uitgelegd dat zij zich niet verzetten tegen een nationale regeling volgens welke de fiscus een belastingplichtige het recht op aftrek van de belasting over de toegevoegde waarde kan weigeren wanneer komt vast te staan dat hij op frauduleuze wijze niet heeft voldaan aan het merendeel van de formele verplichtingen waartoe hij gehouden is om dat recht te kunnen uitoefenen.
- 20 Verzoekster heeft in de betrokken periode daadwerkelijk een economische activiteit uitgeoefend en er zijn geen aanwijzingen dat zij haar recht op aftrek op frauduleuze wijze heeft willen uitoefenen. Zij had de intentie om aan haar aangifteverplichtingen te voldoen, maar heeft dit over een onjuist tijdvak gedaan en heeft vervolgens pas na de intrekking en de hernieuwde toekenning van haar belastingnummer een nieuwe aangifte ingediend, die de belastingdienst om die reden niet heeft aanvaard.
- 21 Het Hof heeft in het dictum van het arrest in de zaak ██████ C-159/17, verklaard dat de artikelen 167 tot en met 169, artikel 179, artikel 213, lid 1, artikel 214, lid 1, en artikel 273 van de btw-richtlijn aldus moeten worden uitgelegd dat zij

zich niet verzetten tegen een nationale regeling op grond waarvan de belastingdienst een belastingplichtige het recht op aftrek van belasting over de toegevoegde waarde kan weigeren wanneer vaststaat dat deze dienst vanwege aan de belastingplichtige verweten niet-nakomingen niet heeft kunnen beschikken over de gegevens die nodig zijn om vast te stellen dat voldaan is aan de materiële voorwaarden die die belastingplichtige recht geven op aftrek van de door hem betaalde voorbelasting, dan wel dat de belastingplichtige frauduleus heeft gehandeld om over dit recht te kunnen beschikken. In punt 40 van het arrest heeft het Hof erop gewezen reeds te hebben „geoordeeld dat op grond van de niet-nakoming van deze formele verplichtingen, zelfs als zij niet verhinderen dat het zekere bewijs wordt geleverd dat de materiële voorwaarden voor het recht op btw-aftrek zijn vervuld, het eenvoudigste geval van belastingfraude kan worden aangetoond, waarbij de belastingplichtige bewust nalaat zijn formele verplichtingen na te komen om aan betaling van de belasting te ontsnappen (arrest van 28 juli 2016, ██████████ C-332/15, EU:C:2016:614, punt 55)”.

- 22 Volgens het arrest in de zaak Siemens Gamesa, C-69/17, moet de btw-richtlijn, in het bijzonder de artikelen 213, 214 en 273, echter aldus worden uitgelegd dat zij zich verzet tegen een nationale regeling volgens welke de belastingdienst een belastingplichtige die verwervingen heeft verricht in de periode waarin zijn identificatienummer voor de belasting over de toegevoegde waarde ongeldig was verklaard wegens niet-indiening van de belastingaangiften, het recht kan weigeren op aftrek van de belasting over de toegevoegde waarde over deze verwervingen dat is uitgeoefend via aangiften in de belasting over de toegevoegde waarde die zijn gedaan – of via facturen die zijn uitgereikt – nadat zijn identificatienummer voor de belasting over de toegevoegde waarde is gereactiveerd, louter en alleen omdat deze verwervingen zijn verricht tijdens de periode van desactivering, terwijl is voldaan aan de materiële voorwaarden en geen sprake is van fraude of misbruik bij de uitoefening van het recht op aftrek. In het arrest in de zaak SC Paper Consult, C-101/16, heeft het Hof bepaald dat de btw-richtlijn aldus moet worden uitgelegd dat zij zich verzet tegen een nationale regeling krachtens welke het recht op aftrek van de belasting over de toegevoegde waarde wordt geweigerd aan een belastingplichtige op grond dat de marktdeelnemer die voor hem een dienst heeft verricht waarvoor op de factuur de kosten en de belasting over de toegevoegde waarde afzonderlijk zijn aangegeven, inactief is verklaard door de belastingdienst van een lidstaat, en deze inactiefverklaring voor elke belastingplichtige in die lidstaat openbaar is en toegankelijk op internet, indien deze weigering van het recht op aftrek systematisch en definitief is en de belastingplichtige niet de mogelijkheid heeft het bewijs te leveren dat geen sprake is van belastingfraude of derving van belastinginkomsten.
- 23 Op basis van de rechtspraak van het Hof komt de kamer van de Kúria, waarbij de zaak aanhangig is, tot de conclusie dat het niet of niet volledig voldoen aan de formele vereisten voor de uitoefening van het recht op aftrek tot weigering van dat recht kan leiden indien dit de belastingdienst belet bij het vaststellen van de belasting (bijvoorbeeld omdat de belastingplichtige weigert de nodige gegevens aan de belastingdienst te verstrekken), of een doeltreffende aanpak van btw-fraude

belemmert. De intrekking van het belastingnummer levert op zichzelf echter onvoldoende grond op voor de definitieve ontneming van het recht op aftrek van de belastingplichtige. Die ontneming kan uitsluitend plaatsvinden wanneer vast staat dat er sprake is van btw-fraude. Het recht op aftrek ontstaat op het tijdstip waarop de belasting verschuldigd wordt, en het beginsel van btw-neutraliteit vereist dat de belastingplichtige dit recht kan uitoefenen zelfs wanneer zijn belastingnummer na dat tijdstip wordt ingetrokken en opnieuw wordt toegekend, voor zover zijn handelen niet op btw-fraude is gericht.

24 [OMISSIS] **[Or. 9]** [OMISSIS] [herhaling van de gestelde vragen]

25 De Kúria vestigt de aandacht van het Hof op het feit dat, wanneer het Hof met terugwerkende kracht vaststelt dat een wettelijke regeling die tot een belastingverplichting leidt in strijd is met een algemene, rechtstreeks toepasselijke regel van Unierecht, belastingplichtigen op grond van die beslissing om teruggaaf van belasting kunnen verzoeken (§ 197, wet CL van 2017 inzake belastingen).

26 [OMISSIS] [nationale procesrechtelijke aspecten]

Boedapest, 25 februari 2021

[OMISSIS] [ondertekeningen]